

จอมนางตั้งสิรัตราชินีโรมงกุฎ

มีการเล่าต่อ ๆ กันมาจากคนเฒ่าคนแก่ ตอนนี้เสียชีวิตกันไปหมดแล้ว ว่า ปตานีหมาย ถึง นครรัฐปัตตานี มีนักร้องเสียงไพเราะนางหนึ่ง ชื่อว่า ตั้งสิรัต ผู้คนที่ฟังเสียงนางไม่ว่าผู้นั้นจะ แก่จะหนุ่มทั้งชายและหญิง เมื่อฟังเสียงนาง ร้องเพลง ทุกคนตกตะลึงในน้ำเสียงถึงกับหลง ก็มี แม้วางจะไม่สวยไม่งามเหมือนคนอื่น แต่ ความไพเราะของน้ำเสียงสามารถตรึงใจผู้ฟังจน หลงใหล เป็นสาเหตุหนึ่งที่เกิดเรื่องเกิดราวใน พระราชวังนิลัม (ตำหนักคราม) เพราะความ ไพเราะน้ำเสียงของนางจนทำให้พระราชาภิเษก พระราชสวามีของราชาภูนิง (กษัตริย์ภูนิง) หลงใหลหลงละเมอยอมทิ้งราชาภูนิงไปอิงนักร้องจนนางเสียชีวิตถูกราชาภิเษกสังหาร เรื่อง ความรักระหว่างชาวดิน (นักร้อง) กับชาวฟ้า (ราชาภิเษก) เป็นเหตุให้เกิดการเข้าใจผิด ๆ ก็เพราะ เกลินคาดของคนทั่วไปในขณะนั้น เรื่องนี้เกิดขึ้น เมื่อประมาณ 335 ปีคือ ระหว่างปี พ.ศ.2178 - พ.ศ.2229 ในรัชสมัยของราชาภูนิง (กษัตริย์ภูนิง เป็นกษัตริย์องค์ที่ 9 และกษัตริย์องค์ที่ 4 แห่งราชวงศ์ศรีวังสา ของนครรัฐปัตตานี นักร้อง ผู้นั้นนามว่า “ตั้งสิรัต”

ตำนานรักระหว่างราชาภิเษกกับตั้งสิรัต เกิด ในสมัยราชา (กษัตริย์) ภูนิง ขณะนั้นเศรษฐกิจ การคลังของนครรัฐปัตตานีเฟื่องฟูใน สมัยนั้นเป็นอย่างยิ่ง อยู่มาวันหนึ่งพระองค์ทรง ประกาศต่อหน้าขุนนาง อำมาตย์มนตรีให้ทราบ ว่าทรัพย์สินมรดกของพระองค์ให้เป็นของรัฐ

เมื่อพระนางได้ขึ้นครองราชย์ไม่ถึงอาทิตย์ พระนางทรงให้ชนพระราชทรัพย์ของพระองค์ กองไว้กลางท้องพระโรงและทรงประกาศว่า “ทรัพย์สินเหล่านี้จะตกแก่แผ่นดิน” พระองค์ ทรงอภิเษกสมรสกับราชาภิเษก ยังเปอร์ตวน มูดา ยะโฮร์ พระอนุชาของสุลต่านยะโฮร์

ขอกล่าวถึงตั้งสิรัต ในตำนานปัตตานี กล่าว ว่า นางมีหน้าตาไม่สวย ผิวดำ หน้าขรุขระ ตกกระ อ้วน แต่เก่งทางไสยศาสตร์ มีวิชาอาคม มนต์ร่ำดำ วิชาที่ว่ากันว่านางได้ศึกษากับผีเลี้ยง ของราชาภิเษกพระสวามีของราชาภูนิง นางมี ปิ่นปักผมทำด้วยไฟหลง บางตำนานกล่าวว่า นางซ่อนช่องหูในเกล้ามวยผม จึงทำให้คน หลงใหล ที่จริงนั้นเท่าที่ถามผู้ที่รู้เรื่องนี้ไฟหลง (Buluh Perindu) เขาจะบอกว่าไฟหลงนี้เมื่อใส่ ไว้ในปากจะร้องเพลงเสียงเพราะถ้าหากเจรจา ขอความช่วยเหลือมักจะได้ แต่ผู้รู้ย้ำว่าจะได้ หรือไม่ จะประสบผลสำเร็จหรือไม่ มีไข้อยู่ที่ สิ่งของแต่อยู่ที่พระเจ้า (อัลเลาะห์) เท่านั้น มุสลิมเขาถือกันอย่างนี้ตลอด จะไม่ยึดถืออย่าง อื่นจะนั้นขอให้ทุกท่านที่อ่านเรื่องนี้โปรดเข้าใจ ด้วยว่า สิ่งใดที่มีความแปลกประหลาดเกิดขึ้น เกิดความสามารถของมนุษย์หรือเกินความคิด ของมนุษย์นั้นคืองานการของพระเจ้า (อัลเลาะห์) ด้วยเหตุที่นางมีของดีประจำตัวไม่ว่าคาถา อาคมหรือเครื่องรางของขลังทำให้นางเป็นที่รัก ใคร่ของผู้คนโดยทั่วไปโดยเฉพาะราชาภิเษก หลงใหลไม่ได้กินไม่ได้นอน ตั้งสิรัตจะปักปิ่นปัก

ผมไม่หลงทุกครั้งเมื่อจะออกร้องเพลง ต่อมา นางดั่งสิริตได้เป็นพระชายน้อยของราชาภิเษกา ราชานิเษกาได้สร้างตำหนักหลังหนึ่งใกล้พระตำหนักหลวงพระราชาก็แต่ฝ้าดั่งสิริตร้องเพลงอยู่ในตำหนักน้อยจนไม่ได้ให้ความช่วยเหลือว่าราชการในพระตำหนักใหญ่ของราชากูนิงดังเช่นที่แล้ว ๆ มาปล่อยให้ราชากูนิงบริหารราชการแต่เพียงพระองค์เดียว อีกทั้งมิได้เข้าฝ้าเป็นเวลาแรมเดือน

จากที่เศรษฐกิจเฟื่องฟู รายได้มากมายจากการค้าขายกับต่างประเทศแล้วราชากูนิงทรงตั้งบริษัทเดินเรือทะเลชื่อว่า “บริษัทราชนาวิปตานี” (Syarikat Perkapalan di Raja Patani) ความร่ำรวยของพระองค์มาจากการประกอบกิจการค้าและทรัพย์สินมรดกตกทอดจากกษัตริย์พระองค์ก่อน ๆ ในราชสำนักของพระองค์พร้อมไปด้วยนักร้อง นักดนตรี จักรพรรดิบร็องประสานเสียงทุกคำคืน พระองค์มีวงมโหรีที่อยู่ในพระอุปถัมภ์ของพระองค์จำนวน 4 วง คือ วงของตนมัส ตนมปรัก ตนมดาไนย์ และวงตนมดาชารี มีนักร้องนักระบำหญิงที่เลอโฉม จำนวน 12 คน ได้แก่ ดั่งชันจอ ดั่งมาเรียม ดั่งปีเดาะห์ ดั่งสิริต ดั่งบุษบาชารี ดั่งอาเล็ก ดั่งจันทิวา ดั่งอานัม ดั่งเซาเดาะห์ ดั่งชาโร ดั่งสุมารา และดั่งอาลัส

ในจำนวนนักร้อง นักระบำทั้ง 12 คน ปรากฏว่า ดั่งสิริต มีปมด้อยกว่าคนอื่น เนื่องจากไม่สวย ไม่งามดังที่ได้กล่าวมาแต่ต้น แต่นางเด่นในสำเนียงการขับร้องที่ไพเราะเพราะพริ้ง จับใจท่วงทีลีลาในการร่ายรำงดงาม อ่อนช้อยน่ารักเป็นที่ประทับใจของผู้ชม สามารถโน้มน้าวจิตใจของราชาภิเษกาหลงใหล หลงรัก นี่เป็นสาเหตุที่นางถูกใส่ร้ายว่าใช้เวทมนตร์คาถา หรือไสยดำมดไจราชาภิเษกา ที่จริงทั้งสองอาจเป็นเนื้อคู่ที่ถูกกำหนดมาแล้วจากพระเจ้าโดยไม่มีอะไรใคร

ผู้ใดจะขัดขวางได้เลย ถ้าเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า สิ่งนั้นต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน อย่าลืมนะครับความพยายามเป็นเรื่องของมนุษย์ ความสำเร็จเป็นเรื่องของพระเจ้า (อัลเลาะห์)

ความรักระหว่างราชาภิเษกากับดั่งสิริตเริ่มเข้มข้นขึ้นทุกวันเมื่อ ฝ่ายดั่งสิริตออกต้อนรับ ออกอดตามประสาคนรัก ขอโนน ขอเนี ราชานิเษกาให้ทุกอย่าง เช่น ขอจะบั้งทองคำหนัก 900 กรัม เสือถักด้วยด้ายทองคำ 1 ตัว ขอให้แต่งตั้งนางมีอำนาจเป็นผู้ปกครองเมืองสักแห่งหนึ่งราชาภิเษกาให้

จากการขอมีอำนาจเป็นผู้ครองเมือง นางจึงสั่งคนในวังมิให้เรียกว่า “ดั่งสิริต” ให้เรียกว่า “เจ๊ะปูวัน” ซึ่งเป็นนามใช้เรียกกับสตรีที่เป็นภรรยาของผู้มีตำแหน่งสูง ๆ หรือเป็นนามของสตรีผู้มีอำนาจและสูงศักดิ์ หากผู้ใดไปเรียกอย่างอื่นก็จะถูกลงโทษอย่างเด็ดขาด นอกจากนี้ดั่งสิริตยังทดสอบราชาภิเษกาด้วยการขอร้องให้อุ้มนางลงสระอาบน้ำด้วยราชาภิเษกาก็ยอมทำโดยดี

จากการที่ดั่งสิริตขอให้ตั้งนางเป็นผู้ปกครองเมืองสักแห่งหนึ่ง เรื่องนี้ทางราชาภิเษกาได้ปรึกษาหารือกับบรรดามন্ত্রินาง ชาวะโยร์ และชวาเพื่อแต่งตั้งดั่งสิริตให้เป็นเจ้าเมืองตามคำขอโดยบรรดามंत्रीและขุนนางต่างเห็นพ้องต้องกันว่าบ้านตือมางันเหมาะสำหรับดั่งสิริตปกครอง บ้านตือมางันนี้ กษัตริย์อิเษกาเคยเสด็จทอดพระเนตรการขุดคลองส่งน้ำจากคลองกรือเซะ ถึงบ้านตือมางันเพื่อดึงน้ำจากแม่น้ำปัตตานีไปยังกรือเซะเพื่อการเพาะปลูก ถ้าเป็นปัจจุบันคือคลองชลประทานนั่นเอง แสดงว่าชลประทานมีมาก่อนแล้วหลายร้อยปี คลองส่งน้ำกรือเซะ-ตือมางัน ขุดสมัยราชาอิเษกา (กษัตริย์อิเษกา) (บ้านตือมางัน คือบ้านกระโด ตำบลกระโด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานีในปัจจุบัน)

ฝ่ายราชาภิเษกหลังจากได้ปรึกษาหารือ ดูฤกษ์ ดูยาม เพื่อทำพิธีสถาปนาตั้งสิริตเป็นเจ้าเมืองตือมางัน จึงส่งอำมาตย์มนตรี เดินทางไปยังบ้านตือมางัน มีขุนนางปตานีร่วมเดินทางด้วย 10 คนเท่านั้น ราชาธิญาแปลกใจที่บรรดาขุนนางปตานีไปร่วมพิธีจำนวนน้อย เมื่อสอบถามขุนนางคนหนึ่งตอบว่า “ขุนนางคนอื่นกำลังรวบรวมผู้คนให้ได้จำนวนมากและจะเดินทางสมทบในวันรุ่งขึ้น”

เมื่อราชาภิเษกทราบคำตอบจึงเดินทางไปยังบ้านตือมางัน ที่คฤหาสน์ของบิดาตั้งสิริต (บริเวณคฤหาสน์ปัจจุบันยังมีร่องรอยเช่น กำแพงดินและกอไผ่) คฤหาสน์ที่ว่าแห่งนี้เรียกว่า “กอดตือเตะละ” เมื่อคณะของราชาภิเษกเดินทางไปถึงบ้านตือมางัน ขุนนางปตานีที่ร่วมเดินทาง 10 คน พอตกกลางคืนก็หลบหนีกลับเข้าเมืองปตานีทุกคนพร้อมกับสั่งให้ปิดประตูเมืองทุกด้านมิให้ราชาภิเษกและคณะมีชาวยะโฮร์และชาวอาเจ๊ะห์เข้าเมืองได้ ราชาภิเษก เมื่อไม่เห็นขุนนางปตานีที่ร่วมเดินทางไปแม้แต่คนเดียว เกิดความสงสัย จึงได้สั่งชาวอาเจ๊ะห์ไปสอดแนมว่า ในตัวเมืองปตานีมีความเคลื่อนไหวอย่างไรบ้าง เมื่อสายสืบชาวอาเจ๊ะห์ไปถึงตัวเมืองเห็นประตูเมืองปิดไม่อาจเข้าไปได้ ซ้ำยังมีปืนใหญ่วางเรียงรายคล้ายกับเตรียมพร้อมทำสงคราม จึงกลับไปรายงานให้ราชาภิเษกทราบ เมื่อราชาภิเษกทราบเรื่องทั้งหมดก็มีความเชื่อว่าอันตรายกำลังจะถึงตน ราชาภิเษกพร้อมตั้งสิริตจึงขี่ช้างออกจากบ้านตือมางันทันที พิธีสถาปนาจึงยกเลิกทันควัน มุ่งไปยังบ้านปาเชร์ (ปัจจุบันคือบ้านปาศรี อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี) แล้วเดินทางและพักที่บ้านตาแบะห์หรือตาบะห์ ระหว่างที่ราชาภิเษกกับตั้งสิริต กำลังหลบหนีภัยอยู่ ชาวปตานีได้ออกไล่ล่าฆ่าชาวอาเจ๊ะห์ ระหว่างทางบาดเจ็บ

ล้มตายจำนวนมากตลอดเส้นทางหลบหนี ราชาภิเษกและตั้งสิริตหลบหนีหุดหุดชีวิตจนถึงบ้านตาแบะห์ (ตาบะห์) ตาบะห์แปลว่า ผู้มีจิตใจมั่นคง กล่าวหาญ ส่วนคำว่า “ตาแบะห์” เพี้ยนมาจากคำว่า “ตาบะห์” (ผิดพลาดประการใดขอให้ผู้รู้ช่วยชี้แนะให้ด้วยจะเป็นพระคุณอย่างสูง) ณ บ้านตาแบะห์ (ตาบะห์) แห่งนี้ ทั้งสองได้แวะพักเหนื่อยก่อนเดินทางไปยังสายบุรีมุ่งสู่เมืองยะโฮร์ต่อไป ณ สถานที่แห่งนี้แหละที่เป็นจุดจบของตั้งสิริต ภูราชาภิเษกใช้กรีซแทงจนถึงแก่ความตาย โดยยังมีได้สถาปนาเป็นราชินีตามที่หวังกลายเป็นราชินีไร้มงกุฏ อนาคตตั้งสิริตเอ๋ย ในการเสียชีวิตของตั้งสิริตมีการรายงานไม่ตรงกัน บางตำราเล่าว่าช้างที่ตั้งสิริตขึ้นเป็นพาหนะหลบหนีติดตามของชาวปตานีจนถึงบ้านตาแบะห์ (ตาบะห์) ช้างได้ใช้งวงตวัดเอาตัวตั้งสิริตตกลงมาจากช้าง ทำให้เครื่องรางที่อยู่บนศีรษะของนางตกลงบนพื้นเครื่องรางที่ว่านั้นคือช่องหมูป่า เมื่อเครื่องรางหลุดจากศีรษะดวงหน้าของนางที่อ้อมเอิบพราวเสน่ห์ก็กลับกลายเป็นดวงหน้าที่น่ากลัวน่าขยะแขยง ราชาภิเษกมองเห็นเข้าจึงเคียดแค้นที่นางหลอกหลวงพระองค์ จึงใช้กรีซประจำตัวของพระองค์แทงจนตั้งสิริตเสียชีวิต แล้วให้ชาวบ้านนำศพฝังไว้บนเนินเขาตาแบะห์ (ตาบะห์) สุสานปรากฏอยู่จนทุกวันนี้ อีกตำราเล่าว่าเมื่อราชาภิเษกและตั้งสิริตเดินทางไปถึงบ้านตาแบะห์ (ตาบะห์) ทั้ง 2 นั่งพักเหนื่อยอยู่ที่ต้นชมพู ราชาภิเษกเหลือบเห็นตั้งสิริตปรากฏว่า หน้าตาน่าเกลียดและรู้ว่าถูกตั้งสิริตใช้เสน่ห์ เวทมนตร์ ทำให้ตนเองหลงจนลืมหาษาฎูนิงและถูกขับไล่ออกจากเมืองปตานี จึงใช้กรีซประจำตัวแทงตั้งสิริตจนเสียชีวิตที่ว่าตั้งสิริตใส่ช่องหมูป่าซ่อนในเกล้ามวยผม คงจะไม่ใช่มากกว่านี้เนื่องจากตั้งสิริตเข้าใจศาสนาอวยวะของหมูทุกชนิดเป็นสิ่ง

ต้องห้าม เป็นของสกปรกตามหลักศาสนา ช่อง
หมูป่านั้นเป็นพวกทนต์สิทธิ์ พวกนักเลง อันธพาล
นิยมใช้ป้องกันตัวประเภทอยู่ยงคงกระพัน ยิ่ง
ไม่ออก (มหาอุด) แทะไม่เข้าอีกต่างหากคงไม่
ใช้เอาไปใช้ทำเสน่ห์ ให้คนหลงคนรัก ส่วนไผ่
หลงหรือ Buluh Perindu) เป็นเสน่ห์ด้านเสียง
พูดอะไรคนเขาจะเชื่อถือ ขอให้เป็นวิจรรย์ญาณ
ของผู้อ่านเอง เมื่อราชาภิเษกทำการฝังศพตั้ง
สิริตเรียบร้อยแล้วก็ได้เดินทางไปยังเมือง
สายบุรี ฝ่ายราชาภูนิงพระมเหสีราชาภิเษกได้
ให้เจ้าเมืองสายบุรี จัดเรือพร้อมเสบียงให้พระ
สวามีเดินทางกลับยังยะโฮร์บ้านเกิดเมืองนอน
ของเขาทั้งราชานารีภูนิง (กษัตริย์ภูนิง) มารดา
บุตร ให้ราชาภูนิงทอดพระเนตรต่างพระพักตร์
ราชาภิเษกไม่เสด็จกลับปตานีอีกเลย

เรื่องราวของดั่งสิริต ราชินีโรมังกฎ เมื่อ
อ่านแล้วปรากฏว่าประเด็นต่าง ๆ ที่จะต้อง
ทำความเข้าใจมิใช่แค่ต่างให้ดั่งสิริต นางถูก
กล่าวหาว่า นางมักใหญ่ใฝ่สูงต้องการเป็นเจ้า
เมืองใช้เวทมนตร์ คาถาอาคม หรือไสยคำผูกมัด
จิตใจราชาภิเษก จนราชาภิเษก ไม่สนใจราชา
ภูนิง (กษัตริย์ภูนิง) หลอกหลวงกอบโกยทรัพย์สิน
ซึ่งผู้อ่านตำนาน หรือฟังจากการเล่าของคนแก่
คนโบราณ ดั่งสิริตจะเป็นคนในลักษณะดังกล่าว
ข้างต้นซึ่งจะขอลดประเด็นความสงสัยให้
คลายความสงสัย ดังนี้

ประเด็นที่ว่านางมักใหญ่ใฝ่สูง ที่จริงนาง
มิได้เป็นคนเช่นนั้น แต่นางเป็นคนเจียมเนื้อเจียม
ตัวและถวายพระเกียรติแด่ราชาภูนิง เช่น เมื่อ
ครั้งนี้นางแต่งงานใหม่ ราชาภิเษกได้สร้าง
ตำแหน่งน้อยอยู่ไกลกว่าพระราชตำหนักหลวง
ถ้านางมักใหญ่ใฝ่สูงจริงนางก็คงจะให้ราชา
ภิเษกที่หลงรักนางอย่างไม่มีลิมลิมตาขออะไร
ราชาภิเษกให้ทุกอย่างตามที่ขอ ถ้านางจะใช้
โอกาสนี้ให้ราชาภิเษกปลงพระชนม์ราชาภูนิง

ย่อมเป็นไปได้สูง แต่นางกลับขอให้สร้างเมือง
เพื่อนางจะได้อยู่อาศัยอย่างสมศักดิ์ศรี อีก
ประการหนึ่ง นางเป็นภรรยาคนที่ 2 หน้าตาไม่
สวยไม่มียศถาบรรดาศักดิ์อะไร โอกาสจะถูก
หย่าร้างสูง เพราะนางจะเทียบกับราชาภูนิงไม่
ได้ การขอให้สร้างเมืองให้ก็อยู่ไกลพระเนตร
พระกรรมของราชาภูนิง หากอยู่ใกล้ ๆ ราชาภู
นิงอาจไม่สบายพระราชหฤทัยก็ได้ บ่งบอกถึง
เป็นคนมีความเกรงอกเกรงใจสูง แม้จะเป็น
ชายาของพระราชามีสิทธิ์เท่าเทียมกันกับ
ราชาภูนิง แต่นางไม่ใฝ่สูง นางได้วางแผนชีวิต
ของตนเป็นอย่างดี ถ้าหากว่าราชาภิเษกสละ
นาง นางก็มีบ้านอยู่อาศัยอย่างสบายเป็นการ
สร้างความมั่นคงในชีวิตก่อนชีวิตจะหาไม่

ประเด็นใช้เวทมนตร์คาถา ไสยศาสตร์ ไสย
ดำ ผู้กัจราชาภิเษกให้เห็นผิดเป็นชอบ โดย
ความเป็นจริงแล้ว เวทมนตร์คาถา หรือของขลัง
เครื่องรางไม่สามารถทำอะไรได้หากพระผู้เป็น
เจ้า (อัลเลาะห์) ไม่ทรงประสงค์ แต่ถ้าพระผู้เป็น
เจ้าทรงประสงค์ สิ่งที่ไม่คาดคิดย่อมเกิดขึ้นได้
กรณีดั่งสิริตกับราชาภิเษกเป็นพระประสงค์ของ
พระผู้เป็นเจ้าให้ทั้งคู่รักและแต่งงานกันมันขัด
กับความรู้สึกของมนุษย์ทั่วไปเป็นไปได้หรือฝ่าย
หญิงหน้าตาไม่ดี ต่ำศักดิ์ ยิ่งผู้กัจราชาภิเษกได้
จนราชายอมรับนางเป็นชายา เมื่อเป็นเช่นนี้คน
ก็จะมองและปักใจว่าดั่งสิริตใช้เวทมนตร์เป่า
คาถาให้ราชาหลงใหลคิดเป็นอย่างอื่นไม่ได้เลย
ต้องคิดว่าราชาถูกเสน่ห์ทั้งนี้เพราะว่า 2 คนนี้
มันห่างกันคนละชั้น คนละศักดิ์ คนละศรี อย่า
ว่าสมัยก่อนเลย ปัจจุบันนี้แหละใครที่มีภรรยา
2 คน ฝ่ายสามีเกิดไปเอาใจใส่อีกฝ่ายหนึ่งอย่าง
ออกหน้าออกตา อีกฝ่ายหนึ่งต้องว่าสามีถูกอีก
ฝ่ายหนึ่งทำเสน่ห์หยาบแฝด ตนเองก็ไปหาบ้าง
เมื่อเป็นเช่นนี้ หมอผี หมอเสน่ห์มีรายได้ดีทันที
ฝ่ายภรรยาแต่ละคนคิดกันต่าง ๆ นานา สุดท้าย

กลายเป็นโรคจิตแล้วก็ไปโทษอีกฝ่ายหนึ่งว่าใช้ไสยศาสตร์ ทำบ้านแตกสาแหรกขาด ความรักเกิดขึ้น มีโชคเพราะสวय ความรวยหรือคนมีความรู้ดีเสมอไป อาจจะจุดประทับใจตรงกับความต้องการของตนที่คนอื่นมองไม่เห็น จึงปันใจแบ่งรักให้

ประเด็นหลอกหลวง กอบโกยทรัพย์สิน ดังสิริรัตน์ เป็นนักแสดงคงไม่ร่ำรวยพอมิ พอกิน พอ ยาได้ เมื่อตนเองมีความรัก มีสามีที่เป็นราชานางต้องการพิสูจน์ความรักด้วยการขอให้สิ่งที่มีสามีจะให้อาย แต่เพราะความรักราชาภิเษกจึงให้ตามคำขอมีใครบ้างละ ที่รักชอบมาก ๆ ขออะไรไม่ได้สักอย่าง ย่อมผิวดิถีของคนที่มีความรัก ความรักคือการมอบให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถให้ได้ ยิ่งภรรยาสุดที่รักมีหรือจะไม่ให้จะปฏิเสธคนได้อย่างไร จึงมีใช้เรื่องแปลก ไต ๆ ในประเด็นต่าง ๆ ที่ยกมา 3 ประเด็น ดังสิริรัตน์ถูกกล่าวหาถูกใส่ร้ายว่าเล่นของผู้เขียนมองว่ามีใช้เป็นเรื่องแปลกประหลาดแต่ประการใด การไม่ได้ตั้งใจย่อมมองอะไร ๆ ผิดหมด

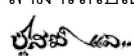
ขอย้อนถึงสถานที่เสียชีวิตและสถานที่ฝังศพ (กุโบร์) ดังสิริรัตน์ที่เนินเขาตาแบะห์ (ตาบะห์) อยู่ห่างจากตลาดนัดปาลัส ตำบลลางา อำเภอมายอ จังหวัดปัตตานี ประมาณ 200 เมตร ห่างจากตัวเมืองปัตตานี 35 กิโลเมตร คราใดที่ผู้เขียนไปตลาดนัดปาลัส จะนึกถึงที่ฝังศพ (สุสาน, กุโบร์) ดังสิริรัตน์เมื่อจะไปมายอขณะนั่งรถก็จะมองไปยังเขาตาแบะห์ (ตาบะห์) แต่ไม่ทราบว่า อยู่ ณ จุดใดมีอยู่วันหนึ่ง เมื่อ 2-3 เดือนที่ผ่านมา ผู้เขียนไปรื้อรถกับน้องชายที่อำเภอสายบุรี ฆากลับ แวะกินข้าวที่ปาลัส ได้สอบถามคนปาลัส ว่ารู้จักกุโบร์ (สุสาน) ดังสิริรัตน์หรือไม่เกือบทุกคนตอบว่าไม่รู้จึงถามต่อไปว่า บ้านตาแบะห์ (ตาบะห์) อยู่ที่ไหน ทุกคนก็บอกได้และบอกต่อไปว่าถ้าจะรู้เรื่องนี้ มะนุ ที่บ้านตาแบะห์ ซึ่งเรื่อง

นี้ทราบว่าผู้นี้ได้รับมอบหมายจากสิ่งเร้นลับให้ช่วยดูแลสุสานดังสิริรัตน์ จึงเดินทางไปหาคนชื่อ มะนุ ขณะนั้นนอนป่วยอยู่ พูดจาไม่สะดวก จึงขอตัวกลับปัตตานี วันรุ่งขึ้นจึงได้เดินทางไปหา มะนุ อีกครั้งหนึ่ง ครั้งนี้นายมะนุหายไม่ป่วยแล้ว จึงคุยกันอย่างยืดยาวพอสมควร ระหว่างที่พูดคุยกันอยู่สังเกตเห็นมะนุตาแดง น้ำตาลออบบ้ำ คำถามแรกที่ผู้เขียนถูกถาม คือ “สงสารเธอไหม” ผู้เขียนอึ้งเพราะทราบเรื่องดังสิริรัตน์ในทางลบ ก็ตอบไปแบบเอาใจ สักครู่ใหญ่ นายมะนุ บอกว่าขออนุญาตร้องให้ทันทีทันใดแก่กร้องให้ โยนน้ำตาไหลพรากต้องหยิบผ้าขาวมาเช็ดหน้า ประมาณ 2 นาที จึงหยุดร้องให้และได้เล่าเรื่องต่าง ๆ ที่ตนเองประสบ เช่นมีคนมาบอกในฝันว่า ช่วยดูแลสุสานให้ดีเจ้าจะสบายในวันหน้าแต่ เขามีได้อธิบายว่าจะสบายอย่างไร แต่เท่าที่ผู้เขียนติดตามเรื่องนี้ นั้นทราบ ว่า ทรัพย์สินจำนวนมากจะถูกฝังที่สุสานแห่งนี้ มะนุเล่าว่ามีคนพบไห 1 ใบ แต่พอขุดจะหยิบขึ้นมาไหกลับ ไหลลงมุดดินอย่างน่าอัศจรรย์ที่สุสานแห่งนี้แห่ละรดแทรกเตอร์หลายคันพลิกคว่ำขณะไถดิน นำไปขาย มีคนเสียชีวิตหลายคน จึงทิ้งมิได้ขุดอีกเลย มีอยู่รายหนึ่ง ปัสสาวะหันไปทางสุสาน ปรากฏว่าผู้นั้นมีอาการคล้ายคนเสียสติต้องขอโทษขอโพยกันไป มะนุเล่าต่ออีกว่า มีคนที่รู้จักคนหนึ่งเยี่ยมสุสาน (กุโบร์) ทันใดนั้นได้ยินคนพูดภาษาอาหรับให้ตนเองเอามือลูบที่เจ็บที่ปวดคน ๆ นี้ป่วยเป็นโรคปวดข้อเมื่อเอามือลูบ ณ บริเวณที่ปวด ปรากฏว่า อาการปวดหาย เหมือนปลิดทิ้ง นายมะนุเล่าเรื่องต่างๆ ที่เกิดกับตนเองมากมายเป็นเรื่องที่ไม่เคยคาดคิดไว้มีโอกาสจะไปสัมภาษณ์สอบถามรายละเอียดนำเสนอต่อไป, อย่างไรก็ตามนายมะนุขอร้องให้ผู้เขียนช่วยเผยแพร่เรื่องราวของดังสิริรัตน์ให้เป็นที่ทราบอย่างกว้างขวางเพื่อให้ผู้คนเหล่านั้นได้ไป

เยียมสุสาน (กูโบร์) ของนางเพราะนางกำลังคอยทุกท่าน ณ ที่สุสาน นายมะนูน บอกต่อไปว่าเขาอยากจะให้สร้างบันไดขึ้นไปเยียมสุสานก่อนหน้านั้นขึ้นสะดวกแต่ขณะนี้ที่ดินบริเวณนั้นถูกรุนถูกไถนำดินไปขายจึงไม่มีทางขึ้น เคยมีการเข้าฝันโดยคนมาบอกว่าให้ดูแลสุสานแห่งนี้ให้ดี แล้วจะสบายทีหลัง ซึ่งตนเองได้ดูแลสุสานแห่งนี้มานานแล้ว โดยมีมีใครมอברהหว่างที่ดูแลได้มีปรากฏการณ์แปลกๆ อาทิ ได้ยินเสียงเสื่อร้องคำรามหน้าบ้านเหมือนมันกำลังเล่นกันตนเองไม่กล้าออกไปดูเพราะเป็นเวลากลางคืน รุ่งเช้าจึงไปดู ณ บริเวณที่ได้ยินเสียงคำรามเมื่อคืน พบว่ามีรอยเท้าของเสื่อขนาดใหญ่จำนวนมากอยู่บนหน้าบริเวณบ้าน บางครั้งเสื่อที่ว่านี้ปรากฏตัวให้พวกกริดยางพาราเห็นต่างหนีกันพลัน เสื่อที่ว่านี้คนเผ่าคนโบราณเรียกว่า “เสื่อฮาลอ” ภาษาไทยเรียกว่า “เสื่อสมิง” บางครั้งบางโอกาสเสื่อฮาลอ หรือเสื่อสมิงจะปรากฏตัวเป็นมนุษย์ให้คนเห็นก็มีบ่อย นอกจากนี้ยังฝันเห็นชายหนุ่ม 2 คน นุ่งโสร่งแต่ไม่สวมเสื้อ บอกตนว่า “โต๊ะดุนะ” โต๊ะนี้ไม่ใช่โต๊ะเขียนหนังสือ แต่ใช้เรียกแทนชื่อคนเผ่าคนแก่ทั้งที่มีชีวิตและเสียชีวิตไปแล้ว โต๊ะในที่นี้คงหมายถึงดั่งสิริตนนั่นเอง

ทำไมผู้เขียนจึงเชิญชวนให้ไปเยียมเยียนสุสานโดยเฉพาะสุสานดั่งสิริตน ก็เพราะว่านางเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ ในฐานะนักแสดงในราชวัง เป็นคนดีที่เจียมเนื้อเจียมตัวไม่มักใหญ่ใฝ่สูงทั้งๆ ที่โอกาสเปิดให้นางกระทำได้แต่นาง

กลับปลีกตัวไปขออยู่ที่อื่นแต่ก็มีได้ดั่งที่ตั้งใจกลับมาตายอย่างน่าเวทนา โดยมีมือของราชาบีญา สามีสุดที่รัก การเยียมเยียนสุสานอิสลามส่งเสริมเพื่อจะได้อัญญ์โองการในพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน อุทิศส่วนกุศลให้ผู้เสียชีวิตที่อยู่ ณ กูโบร์ (สุสาน) แห่งนั้น อิสลามถือว่าผู้ที่เสียชีวิตยังคงอยู่คือวิญญาณ ส่วนเรือนร่างเปื่อยสลายหายไปวิญญาณนี้พร้อมที่จะกลับเข้าสู่เรือนร่างเดิมเพื่อรับคำสั่งตัดสินจากพระเจ้า (อัลเลาะห์) ใครประกอบคุณงามความดีตามหลักศาสนาก็ได้เข้าสู่สวรรค์ใครกระทำความชั่วจะถูกลงโทษในนรก ขณะนี้ผู้ที่เสียชีวิตทุกรุ่นตั้งแต่รุ่นแรกจนถึงปัจจุบันจะอยู่ ณ สุสานคอยผู้ไปเยียมเยียน ผู้เยียมเยียนจะไปกล่าวสละม (ขอความสันติสุข) อ่านดุอาขอพรอ่านโองการพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน อุทิศส่วนบุญให้ ถ้าเป็นศาสนิกอื่นใครจะไปเยียมเยียนเพื่อศึกษาประวัติศาสตร์ และเป็นการท่องเที่ยวแหล่งประวัติศาสตร์สามารถไปได้ขอให้ปฏิบัติดังนี้ กรุณาอย่านำดอกไม้ ธูป เทียน เครื่องเช่นสังเวद्यใดๆ ไปวางไว้ อย่าได้กราบไหว้ หรือขอความช่วยเหลือจากผู้เสียชีวิต (ผู้ได้รับความเมตตาของพระเจ้า) เพราะผู้เสียชีวิตไม่มีอำนาจช่วยเหลือท่านได้ไปเพื่อระลึกถึงก็เป็นพอ พี่น้องมุสลิมก็ไม่ควรขอความช่วยเหลือจากสุสานเช่นกันจะเข้าข่ายการตั้งภาคีโดยมิได้ตั้งใจ

ท่านผู้ใดที่รักและสงสารนาง ที่คิดถึงความสามารถความดีของดั่งสิริตน สามารถไปเยียมเยียนได้ ขณะนี้นางรอท่านอยู่

ข้อมูลอ้างอิง

ภาสกร วงศ์ดาวัน. (2553). **ประเทศราชชาติศัตรูและพ่อค่านานาชาติ**. (หน้า 46-47). ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์ สำนักพิมพ์ชัยกรุป.

สัมภาษณ์นายมะนูน บ้านตาแบะห์ ตำบลสะก้า อำเภอมายอ จังหวัดปัตตานี